

Хати (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Хати, немов гриби червоні,
ростуть під вітром буйновійним.
У черепицю дощ задзвонить.
Моє село, ти ще спокійне?

По давніх війнах, що минули,
в лісах багрових виють лиси.
Ще люди заgrav не забули,
знов над селом комета висить.

В ріці дівчата сонце миють,
прийшли над воду вільхи рядом.
Тут орють від століть, тут сіють
і бунтарів карає влада.

12 квітня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/khaty